24/03/2020

Το Άγιο Όρος προσεύχεται για την Ελλάδα (ΒΙΝΤΕΟ)

/ Αγιορείτικα

Την ερχόμενη Παρασκευή, 27 Μαρτίου 2020 στις 21:00, ενώνουμε τις προσευχές μας στην Ιερά Αγρυπνία που θα τελεστεί στο Άγιο Όρος, αφιερωμένη στην Παναγία και στον Άγιο Χαράλαμπο για την πανδημία του κορωνοϊού.
Όλοι καλούμαστε να συνταχθούμε με τις προσευχές των Αγιορειτών Μοναχών.

Σύμφωνα με την Αγιορείτικη τάξη τιμήθηκε η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου.
Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ιερά λιτάνευση του Τιμίου Σταυρού και ιερών λειψάνων που φυλάσσονται στη Μονή και ανεγνώσθησαν ειδικές ευχές για την πανδημία του κορωνοϊού που πλήττει την οικουμένη.

Μαζί με τους πατέρες της Μονής προσευχήθηκαν και επισκέπτες που παραμένουν εντός του Αγίου Όρους, ύστερα από τη πρόσφατη απαγόρευση εισόδου και εξόδου προς το Άγιον Όρος, καθώς και αστυνομικοί και λιμενικοί.

«Η Χάρις του Σταυρού να μας βοηθήσει ώστε όχι με απόγνωση, όχι με απελπισία, όχι με πανικό αλλά με ελπίδα στο Θεό να προχωρήσουμε και να αναπαύσουμε τον Ιησού Χριστό ο οποίος είναι ο νικητής του θανάτου, ο Παντοκράτωρ Κύριος και Δημιουργός ο Πλάστης και ο Αναπλάστης ώστε σε Αυτόν να πορευόμεθα, Αυτόν να ποθούμε, Αυτόν να ζητούμε, ώστε να πάρουμε την αιωνιότητα” με αυτά τα λόγια απευθύνθηκε στους πατέρες ο καθηγούμενος της Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου Γέροντας Εφραίμ την ημέρα της Σταυροπροσκυνήσεως στην τράπεζα της Μονής.

Ο Γέροντας μιλώντας για την σπουδαιότητα του Σταυρού στη ζωή μας και στην ευλογία που λαμβάνουμε όταν τον σηκώνουμε χωρίς αναστεναγμούς, αναφέρθηκε και στη μάστιγα του κορωνοϊού που κατασκεπάζει την οικουμένη τονίζοντας ότι τίποτα δε γίνεται τυχαία σε αυτή τη την κρίσιμη στιγμή για την ανθρωπότητα και ότι το Άγιο Όρος αγρυπνά και προσεύχεται για όλη την ανθρωπότητα.

Μεταξύ άλλων ο Γέροντας είπε:

“Αυτήν την τρίτη Κυριακή της Μεγάλης Σαρακοστής που είναι αφιερωμένη στο Πανάγιο και Μακάριο ξύλο ,που όλα τα μοναστήρια ιδιαίτερα στο Άγιο Όρος, έχουν τεμάχια του Τιμίου Ξύλου και γενικά η πρόνοια του Θεού τα φέρνει έτσι ώστε τα ασκητικά κέντρα να έχουν το Μακάριο και το Πανάγιο Ξύλο όπου έπαθε ο Χριστός ο Βασιλεύς και Κύριος.

Ακριβώς αυτή την ημέρα ακούγοντας αυτή την περικοπή που έχει σχέση με τη σταυρική ζωή, βλέπει κανείς το οξύμωρο σχήμα: αυτός ο οποίος είναι πίσω από όλους, αυτός ο οποίος είναι κάτω από όλους, και όχι κάτω από όλους απλώς αλλά προσπαθεί ο ίδιος να ισοπεδώνει τον εαυτό του ένεκεν Ιησού Χριστού και να είναι κάτω από όλους.

Όστις απολέσθει η ψυχήν αυτού, ούτος εβρίσκειν αυτήν, πράγμα παράδοξο, παράξενο αν κρίνει κανείς με τα σημερινά κριτήρια του σύγχρονου ανθρώπου.

Είναι κάτι το παράλογο και όμως μέσα στην ισοπέδωση του εαυτού μας εκεί βρίσκουμε τον εαυτό μας, μέσα στη διαγραφή του εαυτού μας εκεί συλλαμβάνουμε επ΄ αυτοφώρω τον αληθινό εαυτό μας.

Και ποιος είναι ο αληθινός εαυτός μας;

Αυτός που είναι απηλλαγμένος από τα πάθη από την αιχμαλωσία των παθών , από τον επηρεασμό των αμαρτημάτων. Γι αυτό ακριβώς αυτά τα αμαρτήματα τα οποία κάνει ο άνθρωπος, μετά την πτώση, ως αδύνατος που είναι και πολλές φορές βλέπετε- όπως λέει ο Απόστολος Παύλος – βλέπει μια δύναμη μέσα του αντίθετη με αυτήν που ποθεί ,με αυτή που επιθυμεί και αυτή που πιστεύει.
Ο άνθρωπος που είναι μετά την πτώση μέχρι να φθάσει στην ολοκλήρωση που είναι η απάτη, ο αγιασμός, βλέπει την αντίδραση μέσα του, βλέπει άλλον έτερον νόμον μέσα του ,που τον τυραννεί και τον στενοχωρεί και τον πιέζει και τον αιχμαλωτίζει και τον φυλακίζει.

Λέει ο Απόστολος Παύλος: αυτό που δε θέλω αυτό κάνω.

Γι αυτό ακριβώς κρατούμε τον Σταυρό που είναι όλη η φιλοπονία, όλη η ασκητικότητα, όλος ο αγώνας για να θεραπευθούμε από την αιχμαλωσία των παθών για αυτό ακριβώς σήμερα που είναι το μέσον της Σαρακοστής προβάλλεται το Τίμιο Ξύλο το Πανάγιον το οποίο έχει δύναμη, είναι μεστόν Χάριτος διότι αυτό από ξύλο αμαρτωλό, έγινε ξύλο μακάριο έγινε ξύλο το οποίον θαυματουργεί , ανασταίνει τον άνθρωπο και ανίσταται με τον τρόπο τον σταυρικό με τον τρόπο αυτόν της ζωής μας, ίσταται ο καινός Αδάμ.

Πόσα θαύματα κάνει το τίμιο ξύλο, πόση δύναμη έχει;

Εμείς έχουμε το καθημερινό το κατ έτος οποίο γίνεται: το οποίο είναι το αλεύρι με το νερό το οποίο γίνεται προζύμι, αποκτά κύταρα ζωντανά. Το προζύμι για να γίνει πρέπει να βάλουμε από το παλιό , τώρα δε χρειάζεται γίνεται απευθείας με το νερό και το αλεύρι γιατί το ξύλο το πανάγιο προσφέρει αυτή τη θαυματουργόν ενέργεια.

Θυμάστε τον μακαρίτη τον παπα-Σταύρο που ήταν στο Ρέθυμνο που είχε αυτό το Σταυρό κληρονομία από τους παππούδες του στη Μικρά Ασία και όπου έμπαινε ο Σταυρός στο σώμα του ανθρώπου εκεί θαυματουργούσε και τόσα άλλα. Ένας μοναχός είχε πολύ μεγάλο πόλεμο σαρκικό και του είπα θα σου δώσω ένα κομμάτι Τίμιο Ξύλο να εφάπτεται πάνω στο σώμα σου. Αυτό ήταν. Μόλις άρχισε να εφάπτεται ο Σταυρός ο ξύλινος με τον Σταυρό το ξύλινο στο σώμα του λύθηκε το πρόβλημα. Αυτή είναι η ευλογία. Η ευλογία είναι όμως να πάρουμε το νόημα του Εσταυρωμένου Χριστού μας. Όταν οι Ιουδαίοι Του έλεγαν αν είσαι Υιός του Θεού

απόδειξέ μας το και κατέβα από το Σταυρό για να σε πιστέψουμε, αλλά επειδή ακριβώς ήταν Υιός του Θεού δεν κατέβη από τον Σταυρό. Διότι δεν κατεβαίνουμε ποτέ από το Σταυρό. Εκείνος ο οποίος υπομένει, ανέχεται, αυτός βιώνει το Σταυρό του Χριστού. Μεγάλο πράγμα να ελπίζει κανείς εις τον Σταυρό, τον Εσταυρωμένο, να περιμένει την Χάρη του Εσταυρωμένου, πως θα την περιμένει όμως; Αν όντως και αυτός του αρέσει να σταυρώνει τον εαυτό του ένεκεν του Ιησού Χριστού του Εσταυρωμένου.

Τότε θα αισθάνεται όπως οι άγιοι μάρτυρες μέσα στους κόπους, τον ασκητισμό τους, μέσα στην βία της φύσεως , βίωναν αυτή τη γλυκύτητα που ήταν ακριβώς η Χάρη και ο καρπός του Σταυρού. Γι αυτό τον Σταυρό τον παρακαλούμε, τον Σταυρό τον αγκαλιάζουμε. Θυμάμαι τον Γέροντά μας τον αείμνηστο όταν πήγαινε να προσκυνήσει το Τίμιο και Πανάγιο Ξύλο, το οποίο ήταν στη Μονή του Σταυροβουνίου, τότε αισθάνθηκε μιαν ευωδία , την οποία αισθανθήκαμε πολλές φορές κι εμείς. Εκείνη την ώρα βγήκε ένα φως από το Σταυρό και ήρθε μέσα στην καρδιά του και άρχισε να κλαίει απαρηγόρητος και θυμούμαι που μας έλεγε ότι «από εκείνη τη στιγμή ενεκρώθει μέσα μου ο κόσμος και ας ήμουν 16 χρονών».

Από εκείνη τη στιγμή μας έλεγε έγινε μοναχός μέσα του διότι ήρθε μέσα του η θεία ενέργεια, η άκτιστος, μέσα στην καρδιά του και του ενέκρωσε τα πάντα. Ας εγκολπωνόμεθα τον Σταυρό, ας ελπίζουμε εις τον Σταυρό, ας ελπίζουμε εις την Χάρη του και να βοηθήσει ώστε αυτός ο ιός που κατακλύζει τον πλανήτη δυστυχώς , να τον φυγαδεύσει η Χάρις του Τιμίου Σταυρού και να γλυτώσουν οι άνθρωποι από τις δοκιμασίες.

Διότι αυτή η δοκιμασία δεν είναι τυχαία, την επέτρεψε ο Θεός, είναι σημείο των καιρών γιατί ακριβώς υπερπλεόνασε η αμαρτία τόσο πολύ, ώστε πρέπει να τη φυλακίσει κανείς ώστε να μην επεκταθεί. Οι άνθρωποι σήμερα είναι τόσο αιχμάλωτοι στην αμαρτία που τη θεωρούν ως ιδανικό τρόπο ζωής. Εμείς οι μοναχοί με την ταπεινή προσευχή μας τον ταπεινό αναστεναγμό μας με τις λιτανείες μας τις προσευχές μας τις αγρυπνίες μας ώστε να προχωρήσουμε και να προσφέρουμε στην οικούμενη και σε αυτούς που είναι στα νοσοκομεία... που πόσοι άνθρωποι είναι στο νοσοκομείο και πεθαίνουν στο νοσοκομείο. Φανταστείτε την δοκιμασία και τον σταυρό αυτών ...την θλίψη. Δοκιμάζεται ο άνθρωπος σήμερα γιατί επιτρέπει ο Θεός για την παιδαγωγία ημών.

Ας ευχόμεθα η Χάρις του Σταυρού να μας βοηθήσει ώστε όχι με απόγνωση, όχι με απελπισία, όχι με πανικό αλλά με ελπίδα στο Θεό να προχωρήσουμε και να αναπαύσουμε τον Ιησού Χριστό ο οποίος είναι ο νικητής του θανάτου ο Παντοκράτωρ Κύριος και Δημιουργός ο Πλάστης και ο Αναπλάστης ώστε σε Αυτόν να πορευόμεθα.

Αυτόν να ποθούμε, Αυτόν να ζητούμε, ώστε να πάρουμε την αιωνιότητα. Αμήν